Jakob Lorber

Jakob Lorber se je kot najstarejši izmed štirih otrok rodil 22. julija 1800 v viničarski družini v kraju Kaniža, Južna Štajerska (takrat Avstro-Ogrska, danes Slovenija).

Tako kot njegov oče Michael Lorber, ki je igral več instrumentov in je kot kapelnik vodil takrat po vsej Štajerski znano in priljubljeno združbo glasbenikov, je bil tudi Jakob izrazito glasbeno nadarjen. Ta talent mu je – skupaj z veliko marljivostjo – omogočil, da se je naučil igrati klavir, violino in orgle. V igranju violine je postal pravi virtuoz, kar je v Gradcu, kjer je živel od leta 1824 do svoje smrti 24. avgusta 1864, kot solist dokazal na več javnih koncertih, pa tudi kot skladatelj lastnih skladb. Kot samouk si je precejšnje sposobnosti pridobil tudi v risanju. Da bi si zagotovil sredstva za preživljanje, je po obiskovanju gimnazije do tamkajšnjega petega razreda in kasnejšem službovanju kot domači učitelj uspešno končal šolanje za učitelja v meščanski šoli. Toda ko je njegova prva prošnja za službo leta 1830 ostala brezuspešna, je ta življenjski načrt znova opustil, se odtlej posvetil izključno glasbi in si svojo skromno eksistenco zagotovil kot privatni učitelj glasbe za violino in klavir ter uglaševalec klavirjev.

15. marca 1840 je med jutranjo molitvijo „ v predelu srca“ slišal jasen in zvonek glas, ki mu je ukazal: **„Vstani, vzemi pero in piši!“** Sledeč temu skrivnostnemu klicu je zapisal sledeče besede: **„Tako mi je govoril Gospod in v meni za vsakogar, in to je resnično, zvesto in gotovo: Kdor želi govoriti z Menoj, ta naj pride k Meni, in Jaz mu bom položil odgovor v njegovo srce. Vendar naj Moj glas slišijo le čisti, katerih srce je polno ponižnosti. In kdor Mi bo dajal prednost pred vsem svetom, Me ljubil kot nežna nevesta ženina, z njim bom Jaz hodil z roko v roki. Vselej Me bo gledal kot brat brata, in kot sem ga Jaz**

gledal že od vekomaj, še preden je obstajal.“

Lorber je poprej pravkar prejel nepričakovano ponudbo, da v operi v Trstu prevzame mesto drugega kapelnika in je že pripravil vse za pot. Toda po tem dogodku, ki ga je močno pretresel, se je, zdaj že v 40 leten, odpovedal tej mamljivi ponudbi in se je poslej kot **„Božji pisar“**, kot se je včasih imenoval, vse do svoje smrti posvečal zapisovanju tistega, kar je po „notranji besedi“ slišal v sebi in občutil kot glas Jezusa Kristusa, kot živo Božjo besedo. Svoje pogosto borno preživetje si je zdaj moral še naprej zagotavljati kot učitelj glasbe in uglaševalec klavirjev. Svoj zajetni dedni delež je namreč posodil bratu, da bi si ta zgradil lastno eksistenco, vendar mu brat za časa življenja ni ničesar povrnil.

Za celotno vsebino Lorberjevih zapisov je med njihovimi prijatelji že dolgo uveljavljena oznaka **„Novo Razodetje“** (za razliko od bibličnega „Starega razodetja“). S tem razodetjem naj bi ljudem industrijske in informacijske dobe postal dostopen izvirni in popolni Božji, odrešitveni in odrešenjski nauk – Jezus ga je deloma moral zamolčati svojim apostolom in najožjim učencem – brez tradicionalnih in modernih zmot in popačenj, skupaj z nadaljnjimi, šele ljudem naše dobe razumljivimi razodetji. To se nanaša tako na osrednji Božji in odrešenjski nauk, kot tudi na pojasnila o duhovnem prastvarstvu, razlogu in namenu nastanka materialnega vesolja ter na poboljšanje in nadaljnji razvoj zemeljskih umrlih v različnih onstranskih sferah.

Novo Razodetje nas tudi znova seznanja z zakonitimi analogijami med stvarmi in procesi v duhovnem in naravnem svetu in pravim razumevanjem njihovega metaforičnega jezika. Poznavanje duhovnih analogij, v Jezusovem času so bili z njimi seznanjeni le še redki posvečenci, **je ključ do resničnega razumevanja globljega pomena mnogih besedil Stare in Nove Zaveze**, zlasti Janezovega evangelija kot najbolj duhovnega (mimogrede tudi najzanesljivejšega v zunanjih stvareh) izmed evangelijev, skrivnega Janezovega razodetja in tudi številnih besedil Novega Razodetja.

Slednje nudi tudi najboljšo osnovo za resničnosti ustrezno povezavo duhovne religije in pravega spoznanja narave v podobi sveta, v katero so znova vključene že v zgodnjekrščanski dobi izginule kozmične dimenzije in tudi področje nadčutnega/nadnaravnega (danes ga označujemo kot parapsihologijo in parafiziko). Tudi nenavadni, na splošno kot „čudež“ označeni dogodki in dejanja o katerih poroča biblija, katerih dejstvenost se največkrat zanika, z Novim Razodetjem izgubijo tradicionalni svetniški sij nepojasnljivega mirakla, saj so podvrženi višji, duhovno vodeni naravni zakonitosti. To pa je razumljivo tudi za človeški razum. Krščanstvo in

znanost, nauk o stvarjenju in razvojna misel, srčno spoznanje in razumsko razmišljanje se v Novem Razodetju povezujejo v usklajeno krščanstvo, ki ni vezano na nobeno konfesionalno izpoved. V Jezusu Kristusu zmore vse ljudi združiti v ljubezni do Boga in v dejavni ljubezni do sočloveka ter skrbi za zaupano nam stvarstvo.

Naj na tem mestu od 25-tih obsežnih knjig in vrste krajših spisov Lorberjevega dela omenimo le „Veliki Janezov Evangelij“ in „Jezusovo mladost“. V „Velikem Janezovem Evangeliju“ imamo v skladu z biblično obljubo v Jan14,26 podroben opis Jezusovega poučevanja in delovanja. Hkrati smo priča in sami slišimo tudi tiste poučne pogovore, ki jih je Jezus lahko vodil le v krogu svojih zrelejših apostolov in prijateljev in ki, kot tudi nekatere ozdravitve, niso bili določeni za kasnejši zapis v bibličnih evangelijih. Knjiga v desetih zvezkih tako rekoč predstavlja „avtentično dolgo različico“ bibličnega Janezovega evangelija, katerega kronologiji sledi, ter je srce in osrednji del Božjega sporočila po Jakobu Lorberju.

Jezusova mladost nas znova seznanja z že od zgodnjekrščanskih časov izgubljenim popolnim Jakobovim evangelijem (z izjemo kratkih fragmentov, ki so ohranjeni v „Berlenburški bibliji“). Izčrpno poročilo o Jezusovem spočetju in rojstvu, nadalje o s pomočjo Rimljanov uspelem begu družine pred morilcem otrok Herodom v takratno mesto Ostracine v Egiptu, njenem tamkajšnjem bivanju in vrnitvi v Nazaret – napisal ga je Jakob starejši, najmlajši sin Jožefa iz prvega zakona in Marijin pomočnik pri negi njenega otroka Jezusa – ter mnogo drugega je opisano tako, da se globoko dotakne naše duše, nam posreduje občutek neposredne udeleženosti in nam da občutiti delček delovanja Božjega Duha v otroku Jezusu.

Glede na Lorberjeva preroška oznanila izpred 150-tih let je človeštvo trenutno sredi največjega notranjega in zunanjega preobrata v svoji zgodovini in v teh desetletjih preživlja zadnje, s človeškim napačnim obnašanjem, z vse večjimi naravnimi nesrečami in velikimi tehničnimi nesrečami zaznamovano, nadvse turbulentno obdobje (konec sveta in čas preobrata) pred začetkom nove ere, obljubljenega Kraljestva miru Jezusa Kristusa, v katerem bodo ljudje pustili, da oblast prevzame Duh Njegove ljubezni v njih samih.

Hermann-Josef Brodesser

Grob Jakoba Lorberja v Gradcu

Iz pisma Jakoba Lorberja svojemu bratu

Bratske skrbi

Avgusta 1840. Iz pisma Jakoba Lorberja njegovemu bratu Mihaelu, oskrbniku v Greifenburgu, Gornja Koroška

1 Bodi prepričan, dragi brat, da te vedno blagoslavljam in molim zate, k mojemu in tvojemu Bogu, ki je zdaj postal moj najboljši, največji in najbolj ljubeči prijatelj in po meni pošilja besede tudi zate:
2 Bodi samo neomajen v svoji ljubezni in pravi pravičnosti in iz ljubezni do Njega se poskušaj čim bolj vzdržati spolnih odnosov, ki so namenjeni samo čutnemu zadovoljstvu. Tako boš kmalu tudi ti imel tako prebujenega duha, pred katerim pogledom se bo središče Zemlje razkrilo kot kapljica vode pod mikroskopom.
3 Kajti tako govori Gospod: ,,Povej mu, Jaz sem resnični Bog vsem, ki Me ljubijo in izpolnjujejo Moje zapovedi! –Kdor se očiščuje v Moji ljubezni, ne bo nikoli videl smrti, čeprav bi njegovo telo tisoč krat umrlo. Resnično povem, življenje ni nikjer drugje kot v Meni. In zdaj se je približal veliki čas časov! Kdor Me ljubi, k tistemu bom prišel in mu dal okusiti moč Moje ljubezni in veliko moč Moje neskončne milosti."
4 O najdražji brat, ne misli da so to moje lastne besede. Prihajajo iz najvišjih nebes. Zato jih dobro upoštevaj v svojem srcu! O brat, za njimi se skriva neskončnost.

J. L., Teogaf (Božji pisar).
Založba Lorber - Bietigheim, Nemčija

Jezus o Jakobu Lorberju

44/2 Nota bene. Vam je zdaj že tudi bilo dano marsikaj in to veliko večjega; samo noben še ni tako prav v srcu prišel k Meni, da bi Me hvalil in slavil v resnični ljubezni in bil čezmerno vesel zaradi takšne velike milosti, ki zdaj tako obilno priteka k vam, in ne bi skrivaj vzdihoval po posvečenju hlapca, ki mora biti orodje Moje milosti za dosti manj plačila, kot je tisto, za katero naj Mi služi vsakdo izmed vas v resnični ljubezni. Pred svetom sem za vas obudil samo enega za norca, da bi mogli biti vi povzdignjeni k veliki časti pred angeli, in ta eden je Moj slabotni, ubogi hlapec (J. Lorber), ki je norec, zgodaj prišel k vam z dežele, in je bil dolgo med varni, in nihče ni spoznal, da je norec pred svetom. Toda norec Me je iskal in Jaz sem se mu dal najti in sem ga obudil pred vašimi očmi, da bi vam postal tovorno živinče in vam prinesel nov kruh ljubezni iz nebes, ki je resnični kruh, ker da je ljubezen in ljubezen zahteva. Ko pa bo tovorno živinče na močvirni poti na Sionu, pojdite tja in željno vzemite kruh iz njegove košare; za njegove noge pa se malo brigate in ne vidite, da tičijo prav zaradi vas v žilavem blatu! Jaz pa pravim, če vam tekneta kruh in voda življenja, ne pustite, da bi

dobrodušna tovorna žival obtičala! Kdor lahko to stori, naj stori in skrivaj pred svetom osvobodi iz blata njegove noge; sicer bodo njegove noge sčasoma, če bo ostal pri vas, od strahu oslabele, da bo komaj sposoben nositi kruh za vas, razen če ga bom Jaz sam osvobodil, potem ga pa tudi vodil, kamor ga bom hotel. Vendar pri vas ga potem ne bom pustil nikdar več; kajti Jaz imam sicer še mnogo otrok, toda redki so med njimi, ki bi pustili, da se jih uporabi za norce. Kajti bolje in laže je kruh jesti, ko je že pripravljen; teže pa se je pustiti za majhno plačilo iz ljubezni vpreči v plug kot tovorna živina. To dobro premislite, ter Me hvalite in slavite v svoji poslušnosti! Kateri izmed vas bo v tem kaj storil, ne bo nikoli izgubil niti enega staterja, in ob svojem času mu bo povrnjeno časno in večno; hlapec pa bo tistemu, ki bi to želel storiti, povedal, v čem tičijo njegove noge. Amen.)

Božje gospodarjenje
knjiga 1,44 - 2

Jakob Lorber - Jezusov prerok (novorazodetje.si)